

اعلامیه مطبوعاتی

هرچه خونریزی در غزه بیشتر می‌شود، خنوع و خیانت نیز افزون‌تر می‌گردد!

(ترجمه)

به‌تازگی نیروهای یهود سلسله‌ای از حملات هوایی شدید را در سراسر نوار غزه بر خانه‌ها، خیمه‌های بی‌جاشدگان و یک مرکز پولیس اجرا کردند که در پی آن ۳۱ تن، از جمله ۷ کودک و ۷ زن، به شهادت رسیدند. این یکی از خونین‌ترین روزها از زمان اعلام توافق آتش‌بس در نوار غزه در ۱۰ اکتوبر ۲۰۲۵ م به شمار می‌رود؛ آن هم در چارچوب نقض‌های پیهم و عمدی، چنان‌که گویا اصلاً توافقی برای توقف جنگ وجود ندارد. افزون بر آن، عملیات‌های مکرر انفجار و نسف در مناطق واقع در داخل آنچه «خط زرد» نامیده می‌شود، برای نابودی آنچه از خانه‌ها و ساختمان‌ها باقی مانده، ادامه دارد. تاکنون این تجاوزات به شهادت ۵۴۴ تن انجامیده که در میان آنان ۱۸۰ کودک و ۷۲ زن شامل‌اند و بیش از ۱۳۶۰ تن دیگر زخمی شده‌اند که ۵۷٫۵ درصدشان کودکان و زنان‌اند.

نیروهای اشغال‌گر این جنایات را در چارچوب الگویی روشن از نقض‌های سیستماتیک مرتکب می‌شوند؛ بهانه‌ها و روایت‌های پوچ می‌سازند تا قتل و ویرانی را توجیه کنند و به اعمالی ادامه می‌دهند که به سطح جنایت نسل‌کشی می‌رسد؛ آن هم با تکیه بر سکوت مشکوک جهانی و تداوم مصونیت از مجازات، بی‌آن‌که حتی برای نهادی که اعلام شد برای اداره وضعیت نوار غزه تشکیل می‌شود، اعتباری قایل باشند.

آنچه در غزه می‌گذرد، اثبات آشکار از شکنندگی توافق آتش‌بس است؛ توافقی که اساساً به سود یهود بود تا بتوانند اسیران زنده و مرده خود را—به‌ویژه پس از بالا گرفتن اعتراضات داخلی خانواده‌های آنان علیه نتانیاهو برای بازگرداندن‌شان—پس بگیرند. یهود به تعهدات‌شان در مرحله نخست عمل نکردند و به‌جای آن‌که مرحله دوم با گشایش گذرگاه رفح آغاز شود، با تداوم خونریزی، اشک مادران و فریاد کودکان شروع شد و تجاوز به انسان و سنگ و درخت همچنان ادامه یافت، در حالی‌که جهان با تغافل و سستی کامل رفتار می‌کند؛ گویی آتش‌بس موفق شده و جنگ واقعاً پایان یافته است!

دو سال و بیشتر از رنج پیوسته با همه شیوه‌ها و چهره‌ها و اشکال آن می‌گذرد و همه تماشاگرند و بیشترین واکنش‌شان چند جمله سرد همدردی و ابراز نارضایتی است! گویا جهان به دیدن خون‌ها، ناله‌های داغ‌دیدگان و فریاد کودکان عادت کرده است. حاکمان نیز سرگرم حفظ تخت‌وتاج‌های خویش‌اند؛ با جلب رضایت ترامپ دیوانه و دست‌پرورده‌اش نتانیاهو، آن هم به بهای غزه و مردمش.

ای امت اسلام، ای بهترین امتی که برای مردم برانگیخته (و آفریده) شده‌اید: کجاست لشکرها؟! کجایند علما؟! کجایند سیاست‌مداران؟! این چه خذلان شرم‌آور در برابر غزه و اهل آن است؟! چرا برای برانداختن حاکمان مزدور و ذلیل و رهایی از خنوع و وابستگی‌شان حرکت نمی‌کنید؟! چگونه مردم غزه را تنها در برابر دشمنی ستم‌پیشه با طمع‌هایی پایان‌ناپذیر رها می‌کنید؟! چگونه خون‌های ریخته‌شده شب‌وروز، ناله‌ها و اشک‌های بی‌وقفه و فریادهایی که گوش‌ها را کر می‌کند، بر شما آسان می‌آید؟!!

سیلاب به شما خواهد رسید و توفان شما را درخواهد نوردید، تا زمانی که خاموش مانده و به این حاکمان راضی باشید. چنان‌که پروردگار عزت فرموده است:

﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّ بِغُضِّ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ [الأنعام: 129]

ترجمه: و اینچنین برخی ظالمان را همنشین برخی دیگر می‌گردانیم. و این به خاطر اعمالی است که انجام می‌دادند.

چنان‌که یکی از سلف گفته است: «همان‌گونه که باشید، بر شما گماشته می‌شود». پس برای برکناری این حاکمان اقدام کنید و خلیفه‌ای را برگزینید که به شریعت الله سبحانه و تعالی حکم کند، شما را متحد سازد و سرزمین‌های‌تان را از اشغال آزاد نماید.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحرير – بخش زنان